

POHLEDY

První

V těch očích víc než omamná podmanivost. Těká
v nich louka, tu bere splav, čtu jakousi zvířenou
matérii, která natolik namočí, že prý i posmrtně
přijdu si živ a zdrav, dám vědět.

Druhý

Chytat slunce do pasti jako krysu může zase jen
krysa, odsekla.

Třetí

Kdybych ji neznal, napíšu, že se přede mnou stydí,
avšak ona sklápí trny divoké růže. Proto nezasekly.
Vybrala si mě, abych neutralizoval hrůzu z lidí, ale
i já dokážu být vzteklý, ne, že ne.

Čtvrtý

Čtvrtý pohled žádný z tří předchozích nedožene.
I mě uniká; stíhám ho periferně a jen když ležím, ví
Bůh a pes, že tudy prolétá, že vaří se mi mozek
a pot stékající po skráních ostře čpí koňským
šestispřežím.

A to je vše. Nebýt čokla, který olízává moji hlavu,
který jak pomínutý vyštěkává stopu, který mě
zdržuje.

A přitom by stačilo dívat se mu do očí.